

- kemikalieanvendelse og biodiversitet,
- at en sådan aftale imødekommer ulandenes behov for reduktion af fattigdom,
- at det fastslås, at multilaterale miljøaftaler, herunder aftalerne fra Riotopmødet, skal have forrang for WTO-aftalerne,
- at patentering af livsformer under gældende internationale aftaler om intellektuel ejendomsret, såvel regionalt som nationalt, tages op til revision med henblik på at sikre biodiversitetskonventionens bestemmelser om deling af fortjenester,
- at internationale aftaler om intellektuel ejendomsret revideres, for så vidt disse hindrer overførsel af teknologi, som kan fremme bæredygtig udvikling,
- at der iværksættes en proces i FN-regi, som med henblik på fremme af bæredygtig udvikling kan sikre regulering på internationalt, nationalt og regionalt plan af udenlandske investeringer, herunder adgang til udnyttelse af ressourcer, fremme af overførsel af miljøvenlig teknologi m.m.,
- at det fastslås, at regler om investeringer, som forringer mulighederne for på nationalt, regionalt og internationalt plan at fremme bæredygtig udvikling, ikke bør fremmes, og
- at der i FN-regi sikres overvågning af miljøeffekten af de internationale finansinstitutternes programmer.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 128).

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Til trods for længden af dette forslag til vedtagelse vil også dette herefter indgå i forhandlingen.

Må jeg have lov til at sige også om det tidligere fremsatte forslag til vedtagelse, at der ikke er ligefrem proportionalitet mellem længden af forslag til vedtagelser og kvaliteten.

(Kort bemærkning).

Ebbe Kalnæs (CD):

Det er utroligt, at man har den tålmodighed med hr. Søren Kolstrup, som man ofte har. Men jeg synes alligevel, at det er vigtigt at få hr. Søren Kolstrup herop og tage stilling til det, jeg nu spørger om.

Når man i et parlament som det danske her laver vedtagelser i salen, der rækker til danske forhold, så kan jeg godt forstå, vi har en kamp om at skære alting ud i pap og til mindste detalje.

Men når vi udstyrer den siddende regering i en forhandlingssituation med et mandat til at forhandle på det danske Folketings vegne, hvor meget lægger hr. Søren Kolstrup så vægt på, at vi har et Folketing, der så bredt som muligt er enigt om et fælles mandat og en fælles vedtagelse, der sikrer, at vores repræsentanter kan tage ud i verden og forhandle klart?

Vil hr. Søren Kolstrup støtte forslaget til vedtagelse, hvis der ikke er flertal for hr. Søren Kolstrups eget?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Ja, det er vigtigt, at den danske regering har et stærkt mandat, præcis. Netop derfor var vi også interesserede i at påpege alle de punkter, hvor vi er enige med regeringen, herunder at der ikke skal finde nogen som helst form for reduktion sted af den danske støtte til ulandene. På alle de punkter er vi enige.

Men vi finder det også utrolig vigtigt, at når den danske regering er upræcis, eller når den er overskydende, hvad angår selvros, at der så gøres indsigelse, og at man har en reel debat om de faktiske problemer, herunder om at der er nogle, der er blevet snydt, siden vi havde Rio.

Og den sidste bemærkning: Vi kan ikke støtte det forslag til vedtagelse, der er fremsat. Jeg har argumenteret for det tidligere.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KRF):

Jeg vil gerne takke udviklingsministeren for redegørelsen for forberedelsen af verdensstopmødet om bæredygtig udvikling i 2002 og selvfølgelig også de tre ministre med statsministeren i spidsen for deres besvarelse af forespørgslen.

Det er et vigtigt tema, der er sat til debat i dag. Og jeg synes, det er udmærket, at der er blevet gjort status også helt tilbage fra udviklingen siden topmødet i Rio i 1992, et topmøde, som jo på mange måder var et politisk vendepunkt, og som skabte store forhåbninger om, at det nu endelig var lykkedes at få sat handling bag de mange fine holdninger om bæredygtig udvikling. Alt det, som vel prægede tiden, efter at Brundtlandkommissionen fremlagde sin rapport i 1987.

Kristeligt Folkeparti har den opfattelse, at det i særdeleshed er de rige lande, der ikke har kunnet eller måske snarere ikke har villet omsætte